

ENTREVISTA PUBLICADA AL DIARI AVUI (9 de maig de 2005)

"El principal problema del finançament no és Ibarra sinó Mas"

"O bé CiU s'avé a negociar sobre la base de la proposta del govern, o no en sortirà pas res"

LLUÍS BOU / MARTA LASALAS

AVUI ¿Els exabruptes de Juan Carlos Rodríguez Ibarra són la punta de l'iceberg dels problemes que l'esperen, al finançament?

M.I. El principal problema del finançament no és Rodríguez Ibarra sinó Artur Mas. Nosaltres estem preocupats perquè Catalunya no pugui dir encara que té una proposta catalana. N'hi ha una del govern, que ha generat expectatives Catalunya endins i resistències Catalunya enfora, però no podem entrar en una negociació perquè no tenim una proposta catalana acordada.

AVUI ¿Però tal com han anat les coses no és normal?

M.I. Pot ser-ho. Però el que no és tan lògic és l'entestament per part de CiU que s'accepti el seu model de finançament com a fonament de discussió. Sobre aquesta base no hi ha acord possible. O bé CiU s'avé a negociar sobre la base de la proposta del govern, que és molt ambiciosa, o no podem veure si Madrid compleix o no, perquè ni tan sols sortirà res des d'aquí. CiU pot tenir la dificultat de veure com s'ubica en aquest marc.

AVUI Però Mas va acudir aquesta setmana personalment a la ponència de l'Estatut.

M.I. No sé com ho he de dir perquè no sembli ofensiu, perquè la veritat és que la reunió de la ponència va anar molt bé, amb molt respecte i molta sinceritat. Però, al final, si no hi ha voluntat d'acordar, no hi ha acord. I ens temem que si CiU s'encaparra que l'únic acord possible és al voltant del seu projecte, no cal que ho maregem gaire més, el viatge s'acaba aviat. Mentre CiU no demostrï realment que vol negociar i arribar a un acord sobre el finançament, no podem seguir.

AVUI No seguir, què vol dir exactament?

M.I. Que fins que no hi hagi una proposta catalana no es pot pactar amb el govern central. És una mica absurd això que diu CiU que Zapatero garanteixi el seu compromís. Els compromisos ja estan adquirits, el problema és de negociació sobre propostes. I no n'hi ha per ara. Em pensava que CiU defensaria la seva proposta però que deixaria una porta oberta amb disposició a negociar sobre la base del model del govern. Per tant estem en un cert impàs.

AVUI ¿I de la reunió que han tingut aquesta setmana amb el PSOE dedueixen que el govern central no serà el problema?

M.I. No dic això. El govern central està dient afortunadament a les reunions i en públic exactament el mateix: Que estan disposats a negociar, que no es pensaven que aniríem tan a fons en un canvi de sistema, que no creuen que tot això hagi d'estar dins d'un Estatut, i que cal certa negociació o diàleg amb tothom. Però, és clar, nosaltres no podem entrar en una negociació fins que no puguem dir que això serà el que anirà a l'Estatut, perquè a hores d'ara no ho sabem. I com que a això s'hi afegeix la decisió de CiU de no acceptar cap paper del president de la Generalitat en l'impuls polític del tema, tot plegat es fa molt complicat. Si CiU no canvia no tindrem ni finançament ni Estatut.

AVUI Mas diu que si la proposta del tripartit fos per a cinc anys la recolzaria, però per a un Estatut a 25 o 30 anys vista, no.

M.I. Doncs això vol dir que no hi haurà Estatut.

AVUI Però també es pot veure a la inversa, i vol dir que vostès estan molt poc disposats a modificar la seva proposta.

M.I. Aquí hi ha dos sistemes. La proposta de CiU és el concert econòmic, tot i que en diuen acord. I nosaltres creiem que no encaixa a la Constitució, i que per tant aprovaríem una cosa que segur que no seria aprovada. Nosaltres no estem a favor de la via Ibarretxe, la d'aprovar projectes que saps que estan condemnats al fracàs. El millor sindicalista no és el que té la taula reivindicativa més important, sinó qui aconseguix més a la negociació. Per tant, aprovar coses que saps que no tenen cap mena de viabilitat és un mal servei a Catalunya.

AVUI O sigui que no es mouran de la seva proposta...

M.I. Apostar per un model de participació en els impostos amb una agència pròpia, i amb uns compromisos de reducció i d'equiparació de resultats, és la proposta bona. Això és negociable? I tant. Es pot completar. Però la proposta del govern i la de CiU són dues vies diferents. I la del govern és ambiciosa, té el suport de tres grups i fins i tot el PP no hi donarà suport del tot però està disposat a entrar en una negociació en punts interessants.

AVUI Fins on estarien disposats a negociar, però? L'Agència Tributària que proposen podria deixar de ser consorciada amb la de l'Estat?

M.I. Miri, el consorci ens permet ser allà, i alhora que els altres també estiguin perfectament connectats amb el que fem. Si demanem la cessió de la recaptació de tots els recursos, és lògic que l'altra part hi vulgui tenir alguna cosa a veure. Potser no ho hem explicat prou bé, però el consorci no és supeditació sinó garantia. No estem tan obsessionats amb les balances fiscals? Doncs quina millor manera de tenir les dades que ser al cor de la bèstia?

AVUI Però els bascos no tenen pas l'agència consorciada amb la de l'Estat.

M.I. No. És que és molt diferent. Els bascos diuen: jo m'ho quedo tot i cada cinc anys fem un acord sobre el que he de donar, i és genèric perquè la solidaritat no hi pinta pas res. Això és un model emparat constitucionalment i que nosaltres no tenim. Per tant, hem buscat un sistema que ens garanteix un rendiment molt més gran, molta més responsabilitat fiscal, molta més autonomia i la suficiència. Però és un altre camí.

AVUI La Constitució no prejutja que no puguem anar a un model similar al concert.

M.I. Tenim el marge que tenim. Fins i tot els experts que l'Institut d'Estudis Autònoms ha demanat que estudiïn el cas diuen que podem fer moltes coses però no totes. Alguns experts constitucionals apunten que un tribut cedit no significa en cap cas la cessió de la titularitat. Per tant, tenim marge per discutir si en comptes de la figura del consorci n'agrada més una altra. Però és vital compartir criteris d'inspecció, perquè hem d'evitar marges d'arbitrarietat. I el mateix succeeix pel que fa a les balances fiscals. Què millor que tenir algú a l'executiva de l'agència estatal?

AVUI Vostè diu que el PSOE no es pensava que la proposta del tripartit anés tan lluny. Que no hi parlaven?

M.I. A la vida tothom hi va amb els deures més o menys fets. I l'acord del Tinell, que va donar lloc al nou govern català, diu el que diu. Si es mira la proposta de finançament es veu que els principis estan tots detallats a l'acord del Tinell. No hi ha hagut cap invent, ni cap novetat. Al PSOE hi ha gent que diu que no els enredem, que finançament i Estatut no han d'anar junts. I nosaltres els responem que aniran junts perquè els cinc grups del Parlament ho hem decidit així.

AVUI Una de les coses que CiU els critica és que entrin en el debat de posar un límit concret de la participació de l'Estat en els impostos, que xifren en el 50%.

M.I. En això té raó, però és com ara. Si un llegeix l'Estatut veu que no hi consta la cessió del 30% de l'IRPF i bé que aquesta es va aprovar. Hi ha mecanismes pels quals les modificacions posteriors poden ser incorporades. Es tracta d'elements subjectes a converses i a actualitzacions posteriors. És una de les coses que s'haurà parlar.

AVUI Com veu la possibilitat que ERC presenti esmenes per acostar el model de finançament del tripartit al concert econòmic?

M.I. No seria lògic si van en una línia de concert econòmic, perquè no és el model que el govern ha fet. Ara bé, ells en determinades qüestions poden ampliar, modificar o perfilar. Això ja no ho sé. Però malauradament encara no estem en aquest punt. Ara hi ha dos models sobre la taula [el del tripartit i el de CiU] i s'ha de triar, perquè són diferents.

AVUI ¿Si hi ha acord a Catalunya, després a les Corts com es negociarà?

M.I. Quan la proposta vagi allà, òbviament els que més podrem fer o no fer som nosaltres. Més ben dit, als qui més se'ns exigirà és a nosaltres. Això ens porta a fer abans un esforç per arribar a un acord aquí, i aquest implica renunciar a incorporar-hi coses que estiguin condemnades al fracàs. Perquè evidentment no faríem mai la bogeria de comprometre'ns a defensar una idea que no té sortida.